

Vršovice 20.2.2011

Pozdrav: Milé sestry, milí bratři, vítám vás v tuto neděli s názvem Septuagesimae ve společenství, kde jsme se sešli, abychom vzdávali Bohu chválu a dík, abychom mu vyznávali své viny, abychom prosili za sebe i za druhé, abychom hledali nové poznání Boží lásky a očekávali na Jeho slovo, které z milosti proměňuje lidské životy. Amen.

Píseň: 161 sl.1 Tebe, Bože, chválíme

Introit: Avšak Hospodinovo milosrdenství je od věků na věky s těmi, kteří se ho bojí, jeho spravedlnost i se syny synů, s těmi, kteří dodržují jeho smlouvu, kteří pamatují na jeho ustanovení a plní je. Ž 103,17.18a

Píseň: 214

Modlitba: Pane Bože, přicházíme na Tvé pozvání a děkujeme Ti, že smíme přijít do tohoto společenství Tvého lidu, Tvé církve. Víme, že nejsme dokonalí, že chybujeme, že selháváme jako Tví svědkové, jako lidé. Víme, že je toho mnoho, co bychom měli napravovat. A jsme rádi, že máme tu možnost za Tebou přijít, sklonit se před Tebou a vyznat všechno to, co nás trápí, všechny svoje chyby a provinění.

Děkujeme, že nás nevedeš k sebetrýznění a skepsi, ale že před námi v Ježíši Kristu otevíráš možnost nového života, života následování našeho Pána a Spasitele. Děkujeme za všechna svědectví, která se před námi otevírají v Písmu i ve společenství Tvé církve, za to, že se nám tak otevírá cesta, po které smíme jít. Cesta služby a svědectví o naději uprostřed tohoto zmateného světa.

Pane, děkujeme, že toto vše si dnes budeme smět připomenout u Tvého stolu. Amen.

Slovo dětem: Medvídek Pú

Píseň ze Zpívejte s námi: Zp 17 Náman

Čtení: Lv 19,1-2.9-18

Píseň: 384

Text: 1K 3,10-11.16-17

Haleluja. Hospodine, celým svým srdcem ti vzdávám chválu, o všech divuplných činech tvých chci vypravovat. Haleluja. Ž 9,2

Kdo jsem? To je základní otázka, na kterou si člověk musí odpovědět, aby svým životem nevlál sem tam. Otázka, na kterou musím hledat odpověď, abych ji mohl předat svým dětem. Ne proto, aby kopírovaly můj život, ale aby nabyly odvahy na tuto otázku hledat odpověď samy pro sebe.

Bible zná tuto otázku, zná toto hledání, ale její odpověď vychází odjinud. Nejprve odpovídá jakoby na něco úplně jiného. V Bibli není vyváženost, není tu jakási rovnováha mezi Bohem a člověkem. Někdy nás to dráždí, my přece máme plno otázek, na které potřebujeme odpověď a máme tendenci obracet stránky, abychom se dostali k tomu, co nás zajímá. K té otázce o našem životě. A přece - vezměme tuto biblickou cestu vážně. Zkusme po ní chvíli jít bez překotného obracení stránek a přijmout její důrazy. Uvidíme, má-li nám co říci na naši otázku.

Bible svědčí o Bohu. O svatém Bohu. On je ten, který má iniciativu. Jakoby nám, dnešnímu světu kazí hru, sabotuje tu představu, jak by se všechno mělo točit a fungovat. To vidíme na starozákonních příbězích, kdy neustále narážíme na snahu o lidské řešení, do kterého vstupuje Hospodin a zcela je rozmetá. Vezměme příběh po příběhu a tato Boží sabotáž se nám objeví před očima. A vrcholem je příběh Ježíše z Nazareta, toho, který zvěstoval Boží království, ve kterém jsou bořeny všechny hradby mezi lidmi, ve kterém si lidé mohou odpustit a jít společně dál. Tento Ježíš byl odmítnut, ukřižován, jeho zvěst byla vytlačena - a přece i do tohoto odmítnutí vstoupil a vstupuje Hospodin a zcela je převrátí. Vzkřísil tohoto Ježíše, ukázal, že tento Ježíš, se vším jiným a novým pro tento svět, je Zachránce, Mesiáš, Syn Boží. Tady se ukazuje ona svatost Boží, odlišnost od důrazů, které se zdají být určujícími pro lidský život.

A jestliže se ve mně něco hlásí, že už bych rád přišel na řadu se svojí otázkou po vlastní identitě, právě tady přichází ke slovu náš dnešní text z knihy Leviticus. „Buďte svatí, neboť já Hospodin, váš Bůh, jsem svatý.“ Vzpomeňme si na Ježíšovo slovo na závěr kázání na hoře u evangelisty Matouše. Slovo, které je součástí textu z evangelia na dnešní neděli. „Buďte tedy dokonalí, jako je dokonalý váš nebeský Otec.“

Tady je mi, je nám, identita nabízena. Máme být svatými. Odpověď na naši otázku kdo jsem, kam patřím. Pro někoho urážlivě - přes Boha, přes Boží svatost. Ale ono je to zakódováno už v tom slově „svatý“, - je odvozeno ze slovesa. Základem tohoto přídavného jména je sloveso „posvětit“. Jsme posvěceni, proto můžeme být svatí. Jsme vztaženi k Bohu, jsme odděleni pro Boha jako upozornění na Boží záměr s tímto světem, s člověkem.

Abychom se nepohybovali v teoretické rovině - tento záměr přece máme jasně před očima v Ježíši z Nazareta, našem Spasiteli, našem Pánu. Buďte svatí. Nechte se oddělit, odvažte se být jinými, odvažte se spolehnout se na cestu milosti, lásky a odpuštění, na Boží cestu s člověkem. Odpověď na naši otázku „Kdo jsem?“ tedy vlastně leží mimo mne. V Boží svatosti, v Božím úsilí o člověka, kterého bere vážně, zřetelně vážněji, než my sami sebe.

To je nabídka života. Smíme být svatými. Smíme být Božím chrámem, jak o tom píše apoštol Pavel v listu do Korintu. Jde vlastně ještě dál. Vy jste Božím chrámem. Vy jste vystavěni na základu, jímž je Kristus. Otázka po naší identitě, položíme-li ji poctivě, nás vede k životu v následování. Připodobňování - „Buďte svatí, neboť já Hospodin, váš Bůh, jsem svatý.“ „Buďte tedy dokonalí, jako je dokonalý váš nebeský Otec.“

Po těchto zásadních textech se jakoby vracíme na zem. Vždyť se podívejme - v textu z knihy Leviticus jsme nabádáni k sociální solidaritě, ke konkrétnímu chování k druhému člověku, v epištole do Korintu jsme Pavlovým slovem vedeni k proměně vztahů ve společenství sboru. Jsme vedeni, abychom, sami posvěceni, oddělení pro Boží záměr, i my posvěcovali, oddělovali pro Boží záměr vše ve svých životech. A tak můžeme pod tímto zorným úhlem procházet všechno, čím žijeme. Partnerské vztahy ve vši jejich obyčejnosti a přirozenosti tím, že je oddělíme pro Ježíšovo svědectví lásky, úcty a odpuštění. Vztah k dětem, kdy se zcela proti duchu doby odvážíme být rodiči s odpovědností a autoritou a odvážíme se jim ukazovat, že ani ony ani my nejsme centrem všeho dění, ale že jsme povoláni k životu následování a služby. Smíme a máme oddělit, posvětit život ve společenství sboru a celé církvi, kde nám apoštol Pavel jasně svědčí o tom, že posvěcení tohoto života ruší hraní si na jakoukoliv jinou identitu než nám dává Bůh v Kristu. Protože jakákoliv jiná identita vede k rozdělení a vzájemné nevraživosti. Zároveň smíme oddělit pro Boží záměr vše, čím tu žijeme. Uvědomil jsem si to na čtvrtěční schůzi staršovstva při probírání rozpočtu našeho sboru na příští rok. Jaký životní rozměr je odevzdat i tuto složku života sboru, složku plné zákonů, kterým málokdo rozumíme, Pánu Bohu. Posvětit ji, oddělit. Jakoby nám text knihy Leviticus k tomu říkal: „Nebojte se, zkoušejte to, váš život neurčuje pouze vaše síla.“ To cítím při pročitání výzev ke konkrétnímu jednání, po kterých se pravidelně ozývá: „Já jsem Hospodin.“

Potom tím, že najdeme odpověď na otázku „Kdo jsem?“ můžeme být svědectvím o naději. Takovou svatostí, takovým posvěcením, smíme být svědectvím společnosti okolo nás, která se nechala více než kdy jindy svázat marxistickým učením, že ekonomické vztahy jsou tím základním a určujícím v životě nás všech. Do této představy, která rozkládá lidské vztahy i celou společnost, my smíme vstupovat s vyznáním, že věříme svatému Bohu, který poslal svého Syna, Ježíše Kristu, aby každému člověku nabídl svobodný život ve svatosti. Smíme vstupovat do událostí kolem nás s vyznáním, že tuto nabídku, toto vyvolení, chceme přijmout a oddělovat pro Boží záměr plný milosti, lásky a odpuštění všechno ve svých životech. A svědčit tak o naději všem, kdo se o takový život ve službě a odpovědnosti snaží a podklesávají pod pocitem marnosti. Pro ně i pro nás zaznívá nyní Boží pozvání k hodu naděje. Amen.

Píseň: S480

Vyznání vin: Pane Bože, přicházíme k Tobě a chceme poděkovat, že si nás v tuto chvíli vedeš k tichosti a k vyznání. Že před Tebou smíme smíme vyznat to, co nás tíží a trápí, že Ti to smíme odevzdat a v jistotě Tvé milosti, v nové odvaze pracovat na Tvém díle.

Chceme před Tebou vyznat, že nejsme lepší než lidé kolem nás. Že často svou skepsí zastíráme výhled k Tvé naději. Kdo takto poznáváte svou vinu, vyznejte to hlasitým: Vyznávám.

Vyznáváme všechno to, co jsme zavinili a nevíme si s tím rady, všechna slova, která neměla zaznít, všechny chvíle, ve kterých jsme neobstáli, svou netrpělivost a svou lhostejnost. Kdo takto poznáváte svou vinu, vyznejte to hlasitým: Vyznávám.

Pane, z evangelia Tě ve svědectví Ježíše Krista poznáváme jako milosrdného, který se slitovává a odpouští, nepohoršuje se, ale přijímá. Proto věříme, že také my máme v Tobě a u Tebe naději a odpuštění a budoucnost. Kdo takto věříte vyznejte to hlasitým: Věřím.

Protože Ty jsi odpustil nám a nabízíš společenství s Tebou i s lidmi, také já odpouštím všem, kdo se proti mně jakkoli provinili a prosím o odpuštění každého, komu jsem ublížil sám.

Kdo jste takto ochotni ke smíření, vyznejte to hlasitým: Odpouštím.

Slovo milosti: Cožpak nevíš? Cožpak jsi neslyšel? Hospodin, Bůh věčný, Stvořitel končin země, není zemdlený, není unavený, jeho rozumnost vystihnout nelze. On dává zemdlenému sílu a dostatek odvahy bezmocnému. Iz 40,28n

Pozdravení pokoje: Smíme přijmout tuto Boží milost, kterou nás nyní obdarovává a smíme si navzájem podat ruce na znamení odpuštění, bratrství a jednoty Kristova lidu a pozdravit jeden druhého se slovy: Pokoj tobě.

Píseň: 635

Modlitba: Vzdáváme Ti díky, věrný Otče plný lásky,
že jsi nám dal svého Syna Ježíše,
našeho Pána a bratra.

Jeho láska se projevila na chudých a nemocných,
na nepatrných a hříšných.

Nezůstal lhostejný k žádné tísní.

Jeho život a poselství nám dosvědčují,
že jsi Bůh, který se stará o lidi
jako otec o své děti.

Proto Tě chválíme a oslavujeme,
vydáváme svědectví o Tvé dobrotě a věrnosti
a s anděly i všemi svatými
zpíváme píseň o Tvé slávě:

Svatý, svatý, svatý jsi, Hospodine zástupů, plná jsou nebesa i země Tvé slávy. Požehnaný, který přicházíš ve jménu Páně. Hosana na výsostech.

Slova ustanovení: Poslyšte slova ustanovení svaté večeře Páně: „Já zajisté přijal jsem ode Pána, což i vydal jsem vám, že Pán Ježíš v tu noc, v kterouž zrazen jest, vzal chléb a díky činiv, lámal a řekl: Vezměte, jezte, to jest tělo mé, kteréž se za vás láme. To čiňte na mou památku. Takž i kalich, když povečeřel, řka: Tento kalich je ta nová smlouva v mé krvi. To čiňte, kolikrát koli pítí budete, na mou památku. Nebo kolikrát byste koli jedli chléb tento a z kalicha toho pili, smrt Páně zvěstujete, dokud nepřijde.“

(1K 11,23-26)

Apoštolské vyznání: Chceme se touto svátostí posilnit ve víře. Nejen sami pro sebe, ale v jednotě církve Kristovy, ve společenství s křesťany všech generací a národů. Vyznejme tedy spolu s nimi slovy Apoštolského vyznání víry:

Sbor: Věřím v Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země, i v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho, jenž se počal z Ducha svatého, narodil se z Marie Panny, trpěl pod Pontským Pilátem, byl ukřižován, umřel a byl pohřben, sestoupil do pekel, třetího dne vstal z mrtvých, vstoupil na nebesa, sedí na pravici Boha Otce všemohoucího, odkud přijde soudit živé i mrtvé. Věřím v Ducha svatého, v svatou církev obecnou, svatých obcování, hříchů odpuštění, těla z mrtvých vzkříšení a život věčný. Amen.

Píseň: Při vysluhování svaté večeře Páně Budeme společně zpívat píseň
308
462

Pozvání: Hospodin řekl svému lidu: Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, já jsem tě přivedl z egyptské země. Otevři svá ústa, naplním je. Dnešní den je zajisté svatý našemu Pánu. Netrapte se! Radost z Hospodina bude vaší záštitou. I my se smíme nyní odvážit přistoupit ke stolu, který je pro nás připraven.

Přijímání: Společenství těla Kristova.
Společenství krve Kristovy.

Propouštění:
Bůh, bohatý v milosrdenství, z velké lásky, jíž si nás zamiloval, probudil nás k životu spolu s Kristem, když jsme byli mrtvi pro své hříchy. Milostí jste spaseni!
Ef 2,4-5

A naděje neklame, neboť Boží láska je vylita do našich srdcí skrze Ducha svatého, který nám byl dán. Když jsme ještě byli bezmocní, v čas, který Bůh určil, zemřel Kristus za bezbožné. Římanům 5:5n

Nechť Pán dá bohatě růst vaší vzájemné lásce i lásce ke všem. 1Te 3,12

Píseň: 397

Přímluvná modlitba:

Ohlášky:

Slovo povzbuzení: Neboj se, říká Hospodin, vždyť já jsem s Tebou, nerozhlížej se úzkostlivě, já jsem tvůj Bůh. Dodám ti odvahu, pomocí ti budu, budu tě podpírat pravicí své spravedlnosti. Iz 41,10

Požehnání: A pokoj Boží, kterýž převyšuje všeliký rozum, hájiti bude srdcí vašich i smyslů vašich v Kristu Ježíši. Fp.4,7

Píseň: 485